

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 66. Pragensis Conventus, & Monasteriensium decreta ad tollendas pacis
Westphalicæ controversias facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

Sæc. XVII.
A. C. 1649

torum præsidio stipatus, ac paulopost ipsemet Elector victor ingressus est, publicatoque edicto præteritorum veniam omnibus indulgit, exceptis cædibus, & rapinis, quæ fervente hoc tumultu contra jus & fas perpetratæ essent, Bartholomæus quoque Rollandus, & Waltherus Hennet Consules, eoquod præcipui Auctores essent, palam in foro securi percussi sunt. Postea Princeps Elector convocato Ordinum conventu comitia a populo ad Senatum transtulit, ea tamen moderatione, ut ex viginti duobus a Principe nominandis unus, alter vero Consul ex totidem, quos Commissarii nominarent, eligeretur. Ita demum paucorum supplicio, & restricto comitiorum jure hæc seditio tempestive abolita est, quæ sane, si viribus crevisset, Imperium vix pacatum magnis identidem motibus quasatura videbatur.

§. LXVI.

Pragensis Conventus, & Monasteriensium decreta ad tollendas pacis Westphalicæ controversias facta.

*Bougeant
Rel. Bell.
tric. tom.4.
Maier Nor.
exec. tract.
lib. 1.*

Pace tandem Osnabrugæ conclusa pro prompta illius executione, necnon Bohemiæ Regno a Suecis evacuando
Pragæ

Pragæ conventus habebatur, qui ta- Sæc. XVII.
 men brevi dissolutus est: interim qui- A. C. 1649.
 dam Principum Legati, qui pro ur-
 genda pacis executione adhuc Mona-
 sterii substiterant, nomine Imperii de-
 cretum condiderunt, vi cuius sancitum,
 ut præ ceteris, ne militum stationibus
 Germanum Imperium diutius grava-
 retur, de exauctoranda militia, nec
 non de extero milite ex urbibus, arcibusque abducendo, ac primum postea de
 restitutione *ex capite amnestiæ & grava-
 minum* ageretur. Huic quoque decreto
 adstipulabantur Sueciæ Oratores: Pro-
 testantes vero, ut a restitutione bono-
 rum Ecclesiasticorum initium fieret,
 nullum non movebant lapidem, eo fine,
 ut citius in bonorum Ecclesiasticorum
 Catholicis ereptorum possessionem ve-
 nirent, & copias suas diutius Catho-
 licorum expensis alere possent. Præ-
 ter hanc difficultatem Orator Bavarus
 adversus Palatinos Principes quereba-
 tur, quod hi ab Hispanis animati in-
 junctam pacis legibus renuntiationem
 Palatinatus Superioris & Electoralis
 dignitatis facere renuerent, proin nec
 Baviaræ Elector Palatinatum inferio-
 rem Carolo Ludovico restituere, nec
 Cæsari instrumentum de oppignorata
 ob tredecim millones Austria superiore
 reddere possent; peteret tamen Elector,
Hist. Eccles. Tom. L.XI. Rr ut

Sæc. XVII. ut nisi Palatini fratres intra annum ver-
 A. C. 1649 tentem renuntiarent, a jure successionis
 & simultanea investitura arcerentur:
 Insuper Maximilianus Bavarix Elector
 fidei Catholicæ exercitium in superiore
 Palatinatu retinendi jus sibi ex pacis
 Monasteriensis legibus competere con-
 tendebat; acriter autem obstrepebant
 Protestantes, qui postulabant, ut Reli-
 gionis libertas, qualis ibidem anno hujus
 sæculi vigesimo quarto viguit, redde-
 retur, tandem vero suffragantibus e-
 tiam quibusdam Protestantibus eorum,
 quæ Monasterii concludebantur, ma-
 gis gnaris Elector obtinuit, ne in pa-
 cis diplomate desuper sancita, ad alie-
 nos sensus detorquerentur. Cum au-
 tem Catholicorum plusquam quadrin-
 genti Augustæ Vindelicorum jam die
 quarta Decembris anni prioris adversus
 pacis Westphalicæ articulos hanc ur-
 bem concernentes palam reclamassent,
 eaque de causa Viennam & Monachium
 suos decrevissent Oratores, hinc acris
 exin orta est concertatio, quamobrem
 eodem adhuc Mense Wolfgangus Chri-
 stophorus de Berenhausen, & Geor-
 gius Köberlin, quos Episcopus Con-
 stantiensis eo decreverat, præter Alber-
 tum Woll, & Andream Burchardum
 Wacht Wirtenbergici Ducis Deputatos
 Augu

Auguſtam venerunt, ut pacis articu-
 los ibidem executioni darent. Verum Sæc. XVII.
A.C. 1649.
 Catholici eis palam declarabant, quod
 nec bona hucusque poſſeſſa Lutheranis
 cedere, nec hos æquali numero ad pu-
 blica officia admittere poſſent, niſi di-
 ſertum deſuper mandatum a Cæſare &
 Bavaro Electore accepſſent, nihilomi-
 nus Ordinum Deputati, qui adhuc Mo-
 naſterii erant congregati, datis ad Ca-
 tholicos & Senatam Catholicum lite-
 ris, eosdem, ni tanquam publicæ tran-
 quilitatis perturbatores caſtigari vellent,
 ad exequendos hos articulos urgebant,
 ipſosque Conſtantienſes & Wirtenber-
 gicos Deputatos negligentix accuſa-
 bant: ipſe etiam Turrenius Mareſcal-
 lus palam declarabat, quod copias ſuas
 e Suevia educere nollet, niſi prius Ca-
 tholici Eccleſias, ceteraque loca Lu-
 theranis ceſſiſſent: nihilominus Sena-
 tores Auguſtani intrepide profeſſi ſunt,
 quod una omnes jugulari mallent, quam
 Lutheranos æquali cum Catholicis nu-
 mero ad Senatam admittere: comperta
 horum conſtantia Wirtembergici Ducis
 Deputatus Monachium ad Bavarix
 Electorem contendit, petens, ut hic
 Auguſtanis pacis executionem injunge-
 ret, id quoque Proteſtantes Imperii
 Ordines a Cæſare petebant. Ægre
 Rr 2 qui-

Sæc. XVII. quidem Elector ad horum preces descendit, præcipue quia summus Pontifex gravibus oppido literis, ne id negotium promoveret, eum dehortatus erat: cum autem Bavaro a Legatis Monasterii congregatis omnis moræ culpa imputata fuisset, hinc misso Augustam nuntio præcepit urbis Gubernatori, ut executionis negotium, si forte Magistratus Catholicus adhucdum obsisteret, armata manu, imo & milite Sueco in urbem evocato prosequeretur: insuper Cæsar datis Augustam literis obtemperandi necessitatem Catholicis exposuit, adjecto mandato, ut nulla mora, quæ circa hanc urbem in nupera pace fuissent conclusa, exequerentur. Magistratus igitur haud ultra obluſtari ausus, a Protestantibus petiit, ut nomina eorum, quos in Senatum admitti cogitarent, designent, ne indigni vel minus apti reciperentur. Facta hac declaratione Magistratus Catholicus Cæsareis Deputatis Ecclesiæ ad SS. Udalricum & Annam, necnon FF. Conventualium, quas Protestantibus cedere jubebantur, claves die decima tertia Februarii tradidit, interposita tamen protestatione contra hanc restitutionem, novamque Ecclesiarum ad S. Crucem & D. Georgium antea destructarum fabricam. Paulopost Biberaci,

raci, Lindaviæ & Ravensburgi omnia Sæc. XVII
 in pristinum statum fuere revocata, & A. C. 1649
 quidem Kaufburæ die decima quarta
 Aprilis Ecclesia ad B. V. unacum No-
 focomio Protestantibus fuit tradita, Je-
 suitis, qui hoc Templum possederant,
 Mindelheimum recedere iussis: sicut
 etiam ex Wirtenbergico Ducatu Sacer-
 dotes Catholici & Jesuitæ cum Sacris
 ornamentis Dilingam migrare cogeban-
 tur, & quamvis juxta ipsorummet Pro-
 testantium placita, Neoburgicus Dux
 ob *territorialem superioritatem* simulta-
 neum exercitium Catholicum pro suis
 subditis Catholicis invehere potuisset,
 ac reipsa invehere cæpisset, nihilomi-
 nus tam Sacra quam civilia ad statum
 anni normalis revocata fuere. Præ-
 valente etiam Suecorum potentia Ba-
 varix Elector Ratisbonensibus durante
 bello erepta unacum vectigali cedere
 compulsus est.

§. LXVII.

Acta Norimbergensis Conventus.

Quoniam vero plures, eæque gravio-
 res difficultates pacis executionem
 variis in locis retardabant, hinc contra-
 nitentibus licet plurium Principum Le-
 gatis, soluto Monasteriensi, conven-
 tus Norimbergæ habebatur. Advenerant

Rr 3

rant